

Det er, som man vil se, en Bevilling af meget tarvelig Art. Oprindelig havde Kvindekomiteen ansøgt om en Garanti af 25,000 Kr.; det blev i Ministerens Forslag ved anden Behandling nedsat til 20,000 Kr. og nu ved tredje Behandling, i det vedtagne Ændringsforslag til Ministerens Forslag, til 15,000 Kr. Og det forlanges, at Kvindekomiteen selv skal kunne skaffe 35,000 Kr. Garanti i Steden for de 25,000, der forekom den selv som dens Evners Maksimum.

Der foreligger endnu ikke noget offentligt om, hvorledes Kvindekomiteen stiller sig til dette Folketingets Tilbud. Det vilde efter vor Mening være mest naturligt, om den med høflig Tak afslog dette Tilbud og opsatte Udstillingen til en Tid, hvor man er naaet til bedre Forstaaelse af den Sag, det drejer sig om, hvor det staar klart for Flertallet, at en Udstilling af det specifikke Kvindearbejde har ligesaa stort Krav paa Statens Støtte som Dyrskuer og Smørdstillinger.

Denne Tid er sikkert ikke fjern, saa indtil da kunde vi nok vente. Som Tingene er faldet ud, er det næsten for meget at vente, at Udstillingen skal kunne fremstaa i en saadan Form, at den vil bringe Kvinderne Gavn og Glæde. Thi vi kan ikke andet end slutte os til de Tvivl en af Sagens Modstandere, *J. C. Christensen-Stadil* udtalte under Forhandlingen, idet han bl. a. sagde:

»De 50,000 Kr. er jo kalkulerede under den Forudsætning, at Kunstindustrimuseet overlodes til Brug. Nu er denne Forudsætning bristet; faar man nu gratis Lokaler og gratis Montres? Jeg tror det næppe. Og om de 50,000 Kr. saa slaar til, derom ved man intet. Hvad skal Udstillingen koste? Jeg siger: det ved man ikke noget om. . . .

Og saa er der endnu en Ting til: Kan Kvinderne tage imod denne Bevilling, som her bydes dem? Kan de virkelig være tjente med disse 15,000 Kr.? Jeg ved intet derom, og jeg tvivler om, at de øvrige Medlemmer ved, om Kvinderne kan tage imod disse 15,000 Kr., hvoraf de 5000 er til Forberedelse, og de 10,000 til at dække det eventuelle Underskud. Jeg er ikke sikker paa, at de kan nøjes dermed. Derom ved man i al Fald intet. Jeg synes for Resten ogsaa, skønt det ikke angaar mig saa meget, da jeg ikke er med til Bevillingen, at naar man vil gaa til at bevilge Penge til en saadan Udstilling, bortset fra, at der ikke findes noget virkeligt Grundlag for denne Udstilling, nemlig ingen virkelige Oplysninger, skal man ikke være saa knap her, at man mellem 2den og 3dje Behandling knapper 5000 Kr. af, og saa dog ikke er sikker paa, at Pengene slaar til. Man maa, over for vore Kvinder, synes jeg, være noget mere, hvad skal jeg sige, generøs, i alt Fald noget mere rundhaandet, noget mere flot end her. Man kommer og knapper 5000 Kr. af, men ved ikke noget om, hvorvidt Pengene kan slaar til. . . .

Naar selv Modstanderne mener, Kvinderne burde have været behandlede mere »generøst«, kan der nok være Grund for os til med et »Gud bevare os for vore Venner!« at oppebie bedre Tider.

K. F.